

Thomsen trak Grundlinierne op i det nystiftede *Frie Folkepartis Program*. Partiet stod paa Folkestyrets Grund, men det hyldede et Styre under Ansvar og dermed Folkefrihed under Ansvar; Vælgerne maatte uden Hensyn til, hvor og af hvem vedkommende var opstillet, have Frihed til selv at afgøre, hvilken Kandidat de vilde betro deres Fuldmagt. Regeringen skulde udstyres med Magt og Myndighed, men saaledes, at den ogsaa virkelig havde det fulde Ansvar for sine Handlinger. En Forfatningsændring maatte snarest blive aktuel, og *Landstinget* burde da omdannes til kun at være »et sagkyndigt raadgivende Organ, der nok fik nogen Indflydelse paa Finansloven og maaske ogsaa en vis Myndighed til i særlige Tilfælde at fremkalde en Appel til Folkeafstemning eller Nyvalg«. — Den *Politik, Tiden krævede*, var først og fremmest Tilvejebringelse af økonomisk Balance Erhvervene og Befolkningsklasserne imellem; Fordelingen maatte bringes i Orden, og Regeringen vilde blot ved f. Eks. at ændre Valutanoteringen i Løbet af faa Timer kunne skabe ovenud gode Betingelser for Landbruget. Kronens Værdi skulde i videst muligt Omfang til enhver Tid kunne udmaales i samme Mængde af danske Varer og Produkter. Der var efter Krigen opstaaet et udpræget Misforhold mellem Produktionsevne og Forbrugsmuligheder, og Ligevægt kunde ikke genoprettes ved at spare, men kun ved forøget Købekraft, Forøgelse af det personlige Forbrug og en kortere Arbejdstid, først og fremmest dér, hvor den nu var for lang, nemlig i Landbruget. Forbrug maatte blive Fremtidens Løsen, og Partiet vilde derfor lære Befolkningen at tænke i Forbrug, i Varer, i Arbejde og mindre i Penge.

Schmidt (Slesvigske Parti) ansaa en dybtgaaende *Gældsrensning* og Rentesænkning for absolut nødvendig; det var nødvendigt for hele Folkets Vel at skabe et Landbrug, der saa lidt som muligt var hindret ved tyngende Gæld. Men for Nordslesvig var det ikke tilstrækkeligt at stilles under samme Kaar som det øvrige Land, saa længe Landsdelen paa Grund af de uheldige Valutaforhold ved Indlemmelsen bar en Gældsbyrde, der var væsentlig højere end det øvrige Lands. — Taleren beklagede, at den danske Offentlighed gjorde alt for lidt for at vurdere Naboens Forhold med den Tilbageholdenhed, der vilde være naturlig, ligesom han beklagede, at der i nogle Tilfælde formentlig uden tilstrækkelig Aarsag var nægtet Lærere sydfra *Opholdstilladelse*, og at *Tilskud til Privatskoler* var nægtet uden fyldestgørende Grund. Derimod havde det været ham en Glæde, at Krigsinvaliderne hædredes paa saa smuk en Maade, uden at der rørtes ved gamle Saar, og at Kammeratskabet mellem Invaliderne paa begge Sider af Grænsen var blevet styrket. Om Udsigten til at faa dansk